

NAAR DE PERIFERIE

Zo vaak daagt paus Franciscus ons uit om 'naar de periferie' te trekken. Daar, aan de rand van de samenleving of op die vergeten plaatsen, mogen wij het gezicht brengen van het evangelie. Daar mag de vreugde van de blijde boodschap schitteren. En, het zijn de mooiste foto's uit heel de kerkgeschiedenis. Die plaatsen waar mensen, in verbondenheid, het evangelie zichtbaar maken.

Eerste communie in Bulgarije

Wanneer ik dit klavertjever schrijf is onze paus op bezoek in 'de periferie'. Drie dagen is hij in Bulgarije en Noord-Macdonië. Plaatsen waar amper één procent van de bevolking katholiek zijn. Het zijn ontroerende beelden. Hoe katholieken rond hun herder samen zijn om te bidden en te zingen. Op zijn ongedwongen wijze is Franciscus de mensen nabij. Hij wil hen bemoedigen om verder vanuit hun geloof te leven. Een geloof dat van hen werkelijk een engagement vraagt. Het vraagt moed om als kleine minderheid samen je geloof te beleven en te vieren. Maar ze doen het, ook al is het daar voor mensen niet evident. Je ziet het op hun gezicht. Geloven maakt hen blij en gelukkig. Het geeft hen kracht en sterkte. Zo zag ik er de viering van een eerste communie. In een Bulgaars dorpje, waar de grootste concentratie katholieken woont, vierden zo'n tweehonderd kinderen hun eerste communie. De parochiekerk bood plaats aan zo'n zeshonderd mensen. Dit betekende dat zelfs de familie de kerk niet in kon en de viering van buiten volgde op grote schermen. En, het was de eerste keer dat de paus zelf een eerste communieviering voorging. Via de televisiebeelden mocht ik dit mooie en zinvolle gebeuren meemaken. Het ging er echt over het vieren van eucharistie. En de communicanten waren allen in het wit gekleed. Het teken van de nieuwe mens die we door het doopsel worden.

De identiteitskaart van een christen

Franciscus had het in zijn preek over de 'eerste' communie vieren. Hij hoopte dat het niet de 'laatste' communie zou worden. Want juist door het vieren van de eucharistie worden we verbonden, in Christus, tot broers en zussen van elkaar. Met woorden gaf de paus de identiteitskaart van de christen mee. En de kinderen herhaalden zijn woorden. 'God is onze Vader. Jezus is onze broer. De kerk is onze familie. We worden er broer en zus van elkaar. En onze wet is de Liefde.' Korter en krachtiger kan de kern van ons geloven niet verwoord worden. Toch met kinderen die samen voor het eerst eucharistie vieren.

Eerste communie vieren bij ons

Zelf mocht ik de voorbije weekends vijf keer een eerste communieviering voorgaan. En er volgen nog twee viering van de eerste communie. Bij ons is het zo anders geworden dan wat ik zag op televisie in die Bulgaarse parochiekerk. Hebben wij op zo'n momenten niet het 'vieren van eucharistie' wat verloren? En, wat betekent dit nog voor de vele aanwezigen op zo'n moment? Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat wij ons beter voelen bij een optreden van onze kinderen, dan bij het vieren van de eucharistie. En, bij het einde zijn we tevreden dat het rustig is gebleven in de kerk. Wij gaan panikeren wanneer er een veertigtal communicanten zijn. Paniek... Uit vrees dat de kerk zal te klein zijn. Daar lukte het met tweehonderd communicanten. Maar daar ging het ook echt over eucharistie vieren. De paus moest niet toekijken op één of ander toneeltje van de kinderen. Laat staan dat alle kinderen aan bod moesten komen om even gezien te zijn.

Onze periferie

Ook wij leven in de periferie. En dat hoeft ons helemaal niet troosteloos te stemeen. Veel liever zie ik het als een uitdaging om als christen, en vanuit ons doopsel, ons engagement ernstig te nemen. Dat engagement om ons geloof samen

te beleven en te vieren. Dat engagement om van ons geloof weer een houvast in het leven te maken. Vandaar is er met de teams van de twee pastorale eenheden nagedacht over de 'eerste communie 2020'. Een vernieuwde visie en vernieuwde aanpak. Niet omdat voorgaande aanpak verkeerd of onvruchtbaar was. Niet omdat we de sacramenten en ons geloof moeten redden. Wel omdat we als christen willen doen wat we moeten doen: doorheen ons vieren en leven het gezicht van het evangelie laten schitteren. Een folder met onze visie ligt in onze kerken. Neem er eens één mee om te lezen. Om te weten wat er ons als christenen te doen staat, wanneer we 'samen' eucharistie en eerste communie willen vieren.

Johan Loones

(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)